Med. d. 27. Han. 229. — 2) Schwert H. an. Med. — 3) eine Art Ente (কাট্টের) H. an. Med. Han. — 4) eine best. Pflanze (ব্লাডিকা) H. an. Med. Han.

कर्एउक (von कर्एउ) m. Korb VJUTP. 137. 216. — Vgl. पुष्प , योग . कर्एउकिनवाप (क॰ + नि॰) m. N. pr. einer Localität in der Nähe von Rågagrha Buan. Intr. 436. Nach Schiefner, Lebensb. 316. fg. (86. fg.) identisch mit कलन्दकिनवास.

कर्एउट्यूक् (क्° + ट्यूक्) m. Titel eines buddh. Werkes Buan. Intr. 220.227. fgg. Lot. de la b. l. 332.428. Die vollständige Form ist गुणक-रएउट्यक. — Vgl. कार्एउट्युक्.

कार्गिउन् m. Fisch Trik. 1,2,15. Etwa von कार्गिउ Korb, weil er darin gefangen wird?

कर्तल (कर + तल) m. die flache Hand Suça. 1,316,10. उर: शिर्घ जानूनि ज्ञञ्च: कर्तलेर्मुङ: R. 2,66,17. राषाद्विनिष्पप्य भृगं कर्तले करम् 5,85,4. कर्तलगतमपि नश्यित Paháar. II, 133. III, 269. Çar. 80. कर्तलोकर् zwischen die Hände fassen: ततः कर्तलीकृत्य व्यापि क्ला-क्लं विषम् । स्रभन्यन्मकृदिव: Bulc. P. 8,7,42.

कर्ताल (कर् Hand + ताल) n. Cymbel Wils. ÇKDa. Auch कर्ताली f. Taik. 1, 1, 119. कर्तालक n.: फलकं कास्पनिर्मितकर्तालकम् Ragur. zu Titashbit. im ÇKDa. कर्ताली bed. auch das-in-die-Hände-Schlagen: यथा न स्पादालीकपटकर्तालीपट्र्च: UDBHATA im ÇKDa.

कारतीया f. N. pr. eines Flusses AK. 1,2,3,32. H. 1085. MBH. 2,374. 3,8145. 13,1699. VP. 181. LIA. I,60. Ind. St. 1,181. Soll aus dem Wasser (ताय), das in Çiva's. Hand (कार्) bei der Hochzeit mit Pårvatt gegossen wurde, enstanden sein. Wils.

कर्तापिनी f. N. pr. eines Flusses, wohl identisch mit करतीया, MBs. 13.4887.

कर्द (कर + द) adj. Abgaben entrichtend, Tribut zahlend: वैश्येन वा कर्दन MBH. 1,7 170. प इमे पृथिवीपाला: कर्दास्तव 3,15288. (तम्) कर्दं चैव कृता 2,1107. कर्दीकरू tributbar machen: ते — पाएउना कर्दीकृता: 1,4462. — Vgl. करप्रद.

कर्हुम (कर् + हुम) m. N. eines Baumes (कारस्कर) Ràéan. im ÇKDa. करंघम (कर्म. acc. von कर Hand + धम blasend) Vor. 26, 54. m. N. pr. zweier Fürsten: यट्रा स परमामार्ति गता उसी सपुरा नृपः । ततः प्रदःमी स करं प्राडरासीत्तता वर्म ॥ ततस्तानजयत्सर्वान्प्रत्यमित्राकराधिपान् । एतस्मात्कार्णाक्षाज्ञान्त्रिमुतः स करंघमः ॥ MBH. 14, 78. fg. 2, 327. 13, 6260. HARIV. 1831. Bulg. P. 9, 2, 25. 23, 16. VP. 352. 442. LIA. I, Anh. xv. Im Gefolge Çiva's VJápi zu H. 210.

करंघय (करम् + घय) Vop. 26,54.

कर्षाय (कर् + पएय) n. die als Tribut dargebrachte Waare: युधि-ष्टिराय यत्किंचित्कर्षएयं प्रदीयताम् MBu. 2, 1052.

कर्पत्र (कर् + पत्र) n. 1) Säge AK. 2,10,35. माउलायकर्पत्रे स्याता हेर्ने लेखने च Suça. 1,26,14. 11. Hir. 49,11. Auch कर्पत्रक n. H. 918. - 2) = कर्पात्र батарь. im ÇKDa.

कर्पत्रवत् (von कर्पत्र 1.) m. Borassus flabelliformis Lin. (wegen der Aehnlichkeit der Blätter mit einer Süge) Çabdak. im ÇKDa.

कर्पत्रिका f. = कर्पत्र 2. = कर्पात्र Hia. 116. Garide. im ÇKDa. कर्पण (कर् + पर्ण) m. N. zweier Pflanzen: 1) = शिएडावृत्त (wofür

wir u. श्रह्मपत्रका unnöthiger Weise भएडीवृत vorgeschlagen haben). — 2) = रिताएड Riéan. im ÇKDa.

कारपञ्चन (कार Hand + पञ्चन Spross) m. Finger Dav. 4,26.

कार्पात्र (कार् Hand + पात्र Schale) n. ein Spiel im Wasser, bei dem man sich mit den Händen bespritzt, Han. 116.

कर्पाल (कर् Hand + पाल beschützend) m. Schwert AK. 2,8,2,57. H. ç. 144. — Ygl. करवाल.

कर्पालिका (von कर्पाल) f. ein kurzes Schwert oder eine ähnliche Schneidewasse AK. 2,8,2,59. — Vgl. करबालिका.

काप्रद (कार + प्रद) adj. = काद MBH. 3, 14774.

कार्फ eine best. grosse Zahl VJUTP. 184. — Vgl. कलाइ.

कर्बाल und करवाल (Schwächung von करपाल) m. 1) Schwert H. 782. MBH.1,1432. Anó.6,15. BHARTR. Suppl. 18. BHAG.P.7,8,21. MALAT. 159,9. PAAB. 55,4. कालपिस कर्बालम् Gir. 1,14. — 2) Fingernagel ÇABDAM. im ÇKDR.

कर्वालिका (Schwächung von कर्पालिका) f. ein karzes Schwert (wie es die Turushka gebrauchten) H. 785.

कार 1) m. Un. 3, 121. a) Mittelhand AK. 2, 6, 2, 32. TRIK. 3, 3, 284. H. 592. an. 3,453. Med. bh. 14. कारभात्करमधंजा: (राह्म्यः) MBa. 3,16138. — b) Elephantenriissel Bala beim Sch. zu Naish. 9, 43. का भापमाद Rage. 6, 83. कारभाद्र Çak. 69. ad 62. Amar. 69. Buag. P. 8,9, 17. Çiç. 10, 69. Burn. übersetzt das Wort durch Rüssel, der Scholiast des Amar. schwankt zwischen Mittelhand und einem jungen Elephanten (dessen Rüssel beim Vergleich gemeint sei), der Schol. in der Calc. Ausg. des Racu. und MALLIN. zu Çıç. denken nur an die Mittelhand. Der Vergleich der Schenkel mit einem Elephantenrüssel ist den Indern ganz geläufig: कस्तिकस्तीपमसंक्ताे 🛪 MBu. 4, 1197. नागनासाह R. 5,22,2. करे णुक्स्त-प्रतिमः सट्यश्रातः 27,28. Kumaras. 1,36. Für die Bed. Rüssel, welche nur Bala kennt, spricht ferner का भिन् und die folgende Stelle, wo Vṛtra's Hand mit einem कार्भ verglichen wird: स त् व्त्रस्य परिघं कारं च कारभीपमम् । चिच्छेद Bulla. P. 6,12,25. In dieser und der vorhergehenden Bed. scheint das Wort sich an and Hand anzuschliessen. c) Kameel Trik. H. an. Med. Adel. Br. in Ind. St. 1, 40. का भाणां सङ्-स्राणि केषं तस्य – ऊर्इर्श MBs. 2, 1200. करभारूणगात्राणां क्रीणाम् 3,16847. ट्यनायस खरा गोषु करूमा ऽश्वतरीषु च 16,41. Suça. 1,109,19. 2,329, 19. P. 5, 2, 79. f. कारभी Garadu. im ÇKDR. — d) ein junges Kameel AK. 2, 9, 75. H. an. Med. ein dreijähriges Kameel H. 1255. ein junger Elephant (vgl. कल्म) Siras. zu AK. im ÇKDr. तेन तथा कृतं पथा तस्य प्रच्या उष्टाः करभाश्च संमिलिताः Pankar. 229,5. Dagegen werden Buig. P. 8,2,22.25 junge Elephanten mit dem Worte bezeichnet. e) ein best. Parfum (귀단) Ragan. im CKDR. - f) ein Bein. von Dantavakra, Fürsten der Karûsha, MBu. 2, 577. LIA. I, 608. - 2) f. नामी Tragia involucrata Lin. ÇKDR. u. वृश्चित्राली.

कार्मक (von कार्म) m. N. pr. eines Boten Çik. 29, 15.

नर्भकाणिङका (क॰ + का॰) f. N. einer Pflanze (s. उष्ट्रकाणुङी) Rigan.

कार्भञ्चक (कार् + भ°) m. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 6,377. कार्भ-ञ्चिका: VP. 196.